

DOOR **ROOD** VERBONDEN

Saskia van Mieghem

Saskia van Mieghem

DOOR ROOD VERBONDEN

Ambilicious Breda | Kalmthout

Eerste druk 2017

Copyright © Saskia van Mieghem
Omslag vormgeving Ambilicious
Binnenwerk vormgeving Ambilicious
Redactie Inanna van den Berg | Ambilicious
Copyright © 2017 Ambilicious, Breda

ISBN 978-94-92551-10-8 | NUR 330
www.ambilicious.nl

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

DOOR ROOD VERBONDEN

Dit had ze niet moeten doen.
Nu is ze te ver gegaan.
Hier ga ik aan onderdoor.

1

Wat heb ik toch? Vorige maand kreeg ik voor de eerste keer hartkloppingen. Zomaar, zonder enkele inspanning. Vaak als ik 's avonds in bed lig, voel ik het kloppen. Als het weg is ben ik het snel weer vergeten.

Nu heb ik sinds een week tintelingen in mijn handen en in mijn onderlip. Zo irritant. Het gevoel komt en gaat. Ik kan er geen touw aan vastknopen. En omdat het brandende gevoel aan mijn vagina maar blijft doorzeuren, besluit ik internet maar eens te gaan raadplegen.

Ik heb nog anderhalf uur voordat de jongens uit school komen. Ik toets in: tintelingen, hartkloppingen en vermoeidheid. Met grote verbazing kijk ik naar de hits die opkomen. De meeste gaan over de overgang. De overgang?

Ik klik op een aantal artikelen en de meeste komen overeen met mijn klachten. Uit nieuwsgierigheid neem ik een kijkje op een forum. Ik begin te typen en stel de vraag of iemand bekend is met vermoeidheidsklachten, brandende vagina, depressieve gevoelens en hartkloppingen. Ene Barbara antwoordt dat ze een aantal van mijn symptomen herkent, maar dat zij vooral veel last heeft van opvliegers. Zo erg soms, dat zij zich een paar keer per dag moet omkleden en met grote regelmaat een douche neemt.

Jemig, denk ik, dat lijkt me ook niet prettig.

De volgende ochtend zie ik een reactie van ene Diana. .

Zij herkent de vermoeidheid en het wegblijven van de menstruatie. Ze adviseert mij om naar de huisarts te gaan

Diana Ik moet bekennen, Anna, dat ik niet naar de huisarts ben geweest. Ik wacht het nog maar af. Misschien ben ik ook nog te jong.

Barbara mengt zich in het gesprek en zij is van mening dat de overgang tegenwoordig niet meer zo leeftijdsgebonden is. Ze vertelt dat er ook vrouwen zijn die al voor hun veertigste in de overgang zijn geraakt.

Anna Wauw, ik dacht dat ik vroeg was.

Barbara Wat is jouw leeftijd, Anna?

Anna 47 en op mijn 44ste ging mijn baarmoeder eruit. Twee jaar daarvoor menstrueerde ik nog maar één keer in de acht of negen maanden.

Carolien Hoi, nou maak je borst maar nat. Ik zit al ruim tien jaar in de overgang. Ik ben trouwens 62 jaar.

Diana Dan ben ik een jonkie hier, ik ben net 40. En jij Barbara?

Barbara 51, en al een aantal jaren aan het sukkelen. Trouwens, toen ik bij mijn huisarts kwam wuifde hij de hele overgang zo van tafel. Door het lezen van veel verhalen op dit forum ben ik ervan overtuigd geraakt dat ik in de overgang ben.

Anna Iemand hier ook last van een brandende vagina? Aan de buitenkant? En tintelingen in handen en lippen en hartkloppingen?

Carolien Ja, alles gehad, behalve de brandende vagina, misschien is dat toch iets anders.

Anna O, ik had gehoopt dat het ook door de overgang zou komen. Misschien ook niet. En wisselende stemmingen?

Carolien Ja, hier ook. Ik heb veel gehad aan homeopathische middelen. Door de jaren heen heb ik heel wat verschillende gebruikt.

Anna Dan ga ik toch maar eens naar de huisarts. Ik laat het jullie wel weten. Doei.

Mijn bloeddruk en hartslag worden gemeten. Volkomen in orde. Voor het brandende gevoel van de vagina krijg ik een zalfje mee, wat ik dagelijks moet smeren. Ik hoop zo dat dit gaat helpen, want over twee weken ga ik met mijn gezin genieten van een welverdiende vakantie.

De reis was dit jaar duidelijk vermoeiender dan andere jaren. De klachten die ik heb, zijn meegegaan op vakantie. Hopelijk helpen een paar dagen van ontspanning.

En inderdaad, ik knapte op, tot vanmorgen. Het brandende gevoel in mijn vagina is erger geworden. Niet alleen bij het plassen, de pijn is er continu. Het liefst zou ik de hele dag in een bak met koel water gaan zitten, of zelfs met mijn benen wijd met een ventilator ervoor. Dit is natuurlijk geen oplossing. Maar jemig, ik moet toch wat! De zalf van de huisarts heeft het probleem niet opgelost.

Ik kijk om me heen en zie dat de jongens de wificode al hebben ontdekt, dus maak ik even van de gelegenheid gebruik om mijn laptop op te starten en te gaan zoeken op mijn symptomen.

Toch blaasontsteking? Dat is het enige waar ik op uitkom. Wat een ellende. En dat juist nu, nu we in het buitenland zijn. Als het een blaasontsteking is, dan wil ik er zo snel mogelijk vanaf. We zijn hier nog ruim anderhalve week. Mijn man en ik besluiten om de huisarts in het dorp te bellen en in gebrekkig Duits lukt het om een afspraak te maken. Over een half uur kan ik al terecht.

Ik bedenk me geen seconde en gooi de resten weg uit de jampot, was hem af en wat later kijk ik met trots naar mijn gevulde urinepotje. Stel dat ze gaan testen, dan kan ik dit meteen inleveren.

De kliniek lijkt op een klein ziekenhuis. Alles is wit: muren, deuren, behalve de vloer, die is lichtgrijs. Ik krijg er het koud van. Een assistent merkt mij op en vraagt naar mijn naam. Nog voordat ik iets heb kunnen uitleggen, neemt ze de jampot al uit mijn handen.

Ik frons mijn wenkbrauwen en kijk haar vragend aan. Ze knikt en lacht vriendelijk naar me. Toch krijg ik zo'n donkerbruin vermoeden dat ik hier straks alsnog in een potje mag gaan plassen. Mijn man en de kinderen mogen plaatsnemen in de wachtkamer, en ik mag mee naar een lege behandelkamer. Daar zit ik dan op een ongemakkelijke kruk voor het lege bureau van de arts. Wat nerveus kijk ik rond en bemerk dat deze ruimte er feitelijk hetzelfde uitziet als bij mijn huisarts in Nederland, alleen de Duitse benamingen op de diverse posters maken het verschil.

Een deur gaat open en een nogal forse man met lichtgrijs haar, gekleed in de gebruikelijke witte jas komt de kamer binnen en geeft mij een ferme hand. In gebrekkig Duits leg ik aan hem uit wat mijn klachten zijn en wat eventueel de oorzaak zou kunnen zijn. Het duurt zeker zo'n tien minuten voordat deze man en ik elkaar begrijpen. Dan pakt hij de telefoon, zegt iets onverstaanbaars en hangt op.

Twee tellen later gaat de deur open en krijg ik mijn jampotje terug. Het formulier wat ze in haar hand heeft, geeft ze aan de arts. Blijkbaar is toch mijn urine getest, de waardes voor een blaasontsteking zijn minimaal, althans dat is wat ik begrijp. Maar omdat hij het ermee eens is dat mijn klachten heel vervelend zijn, schrijft hij een antibioticakuur voor. Zelf ben ik daar geen voorstander van, aan de andere kant ben ik wel opgelucht dat ik in ieder geval iets meekrijg. Wie weet helpt het, en zullen mijn klachten onze vakantie verder niet beïnvloeden.

Na twee dagen stop ik met de antibiotica. Mijn lichaam reageerde averechts op het medicijn. Het gevolg was buikkrampen en diarree, waardoor ik dus letterlijk gekluisterd zat op het toilet. Mijn keuze was snel gemaakt, liever een brandende vagina, dan dit!

Het is twee maanden geleden sinds mijn laatste bezoek op het forum. Ik vind het wel zo gepast om deze vrouwen te laten weten wat ik heb ondernomen.

Mijn verbazing is groot als ik merk dat ze er nog zijn. Binnen een paar uur hebben ze allemaal gereageerd. En ik merk dat ik me erg prettig voel bij dit clubje.

Dames, het is geregeld.
Ik heb de sleutels van de villa.

I

Wie denkt ze wel dat ze is? Ze zet me gewoon voor het blok!
Alweer! En ik trap er verdomme weer in. De trut! Nou ze
doet maar, ze gaat haar gang maar! Ik ben klaar met haar!

Klaar!

Een knallende koppijn komt op en ik grijp naar mijn pillen.
Morgen bel ik de therapeut voor een afspraak.